

פרשת שבוע	כניסת שבת	יציאת שבת	גיליון מספר	מקדש לע"ה
העלותך	ירושלים 19:07 יבנה 19:24 מצפה רמון 19:16	ירושלים 20:24 יבנה 20:26 מצפה רמון 20:22	102	הבה"ח דוד צברדלינג ז"ל בן שלמה זלמן ושושנה נעמי הי"ד

אורות הפרשה – הרב נאור מאיר גנון שליט"א.

בספר ליקוטי מוהר"ן (חלק ראשון תורה כ"א) מסביר רבי נחמן את הפס' בתחילת פרשתנו בצורה נפלאה. כתוב "בהעלותך את הנרות אל מול פני המנורה..", שאלו למה לא כתוב "בהדליקך"? אלא שאהרון צריך להדליק ולשהות עם האש עד שתהא השלהבת עולה מאליה. רבי נחמן מסביר שיש שכל שבא לאדם אחרי הרבה הסברים והוא נקרא "אחור", אך יש שכל שפשוט מאיר באדם בלי הסברים לפני והוא נקרא "קדם-פנים". כדי לזכות לשכל כזה (פנים) האדם צריך לקדש את 7 הנרות שבפניו: 2 עינים, 2 אוזניים, 2 נחיריים ופה אחד. צריך לשמור על הפה משקר, חנופה, לשון הרע וכו', הנחיריים מסמלים יראת שמיים ככתוב (ישעיה יא) והריחו ביראת ה', כי הריח הוא דבר קטן ומי שירא ה' אז מקפיד גם על הדברים הקטנים. האוזניים מסמלות שמיעה לדברי החכמים ואמונה בדבריהם ועל העינים יש לשמור שלא לראות מראות אסורות וכן לא לראות רע בחבירו אלא לדון לכף זכות. בעצם ה' אומר למשה שיאמר לאהרון שיראה להדליק את הנרות באופן שהתלהבות הלב תעלה מאליה וזה כמובן יקרה ע"י שנקדש עצמו. אסיים בסיפור קצר: אברך צעיר הגיע לרבי מאיר אבוחצירא זצ"ל ("בבא מאיר" בנו של הבבא סאלי) ושאלו: הרב, איך אזכור את לימוד התורה, קשה לי ואני שוכח? ענה הרב בחיוך: בני, זכור ושמור בדבור אחד נאמרו. אם תשמור על העינים והפה תזכה גם לזכור את התורה. אוהב אתכם! שבת שלום :-)

דבר בעיתו מה טוב – מאורעות התנ"ך בתאריך היומי, על פי ספרו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל.

ש"י סיון: לה וַתֵּהָר עוֹד וַתֵּלֶד בֵּן וַתֹּאמֶר הַפֶּעַם אוֹדָה אֶת יְהוָה עַל כֵּן קָרָאָה שְׁמוֹ יְהוֹדָה וַתַּעֲמֵד מִלְדָּת:

(בראשית כט, לה) (רבינו בחיי שמות פרק א, פסוק ו)

[ח] יְהוֹדָה אֶתָּה יוֹדוּב אֶחָיִב יָדָב בְּעֶרְכָּךְ אֵיבִיב וְשִׁתְמוּ לִבִּי בְּנִי אֵיבִיב: ט גּוֹר אֶרֶיָּה יְהוֹדָה מִסְרָךְ בְּנִי עֲלִיתָ כָּרַע כְּבָץ כְּאֶרֶיָּה וְכָלְבִּיא מִי יְקִימֵנו: י לא יִסּוֹר שְׂבֵט מִיְּהוֹדָה וּמִחֶקֶק מִבֵּין כְּגִלּוֹ עַד כִּי יָבֹא שִׁילָה וְלוֹ יִקְהַת עַמִּים: יא אֶסְרִי לִגְפֶן כְּתִיב עִירָה עִירוֹ וְלִשְׂרָקָה בְּנִי אֶתְנוּ כֶּפֶס בֵּינָן לְבָשׁוּ וּבָדָם עֲנָבִים כְּתִיב סוּתָה סוּתוֹ: יב חֲכָלִילִי עֵינַיִם מִיָּן וּלְבָן שְׁנַיִם מִחֶלֶב:

(בראשית מט, ח-יב) (כנ"ל)

ז וְזֹאת לִיהוֹדָה וַיֹּאמֶר שְׁמַע יְהוָה קוֹל יְהוֹדָה וְאַל עֲמוֹ תִּבְיָאֲנוּ יְדִיו כִּב לֹו וְעֶזֶר מִצְרֵי תִהְיֶה:

(דברים לג, ז) (כנ"ל)

הקדמה לספר הזוהר - רבי יהודה לייב הלוי אשלג זצוללה"ה.

(כז) אכן לא יתכן שתהיה תחית המתים, אלא קרוב לגמר התיקון, דהיינו בסופה של מציאות ה', כי אחר שזכינו לשלול את הרצון לקבל המופרז שלנו, וקבלנו את הרצון אך להשפיע, ואחר שזכינו לכל המדרגות הנפלאות שבנפש, המכונות נפש רוח נשמה חיה יחידה, ע"י עבודתנו בשלילת הרצון לקבל הזה, הנה אז, הרי כבר באנו לשלמות הגדולה ביותר, עד שאפשר להחיות את הגוף בחזרה, בכל הרצון לקבל המופרז שלו, ואין אנו נזוקים עוד ממנו להפרידנו מדבקותנו, ואדרבה, אנו מתגברים עליו, ואנו נותנים לו צורת השפעה, כנ"ל. ובאמת כן הוא המנהג בכל מדה רעה פרטית, שאנו רוצים להעבירה ממנו, שמתחילה אנו צריכים להסירה לגמרי עד קצה האחרון, שלא ישאר ממנה כלום, ואח"כ אפשר לחזור ולקבלה ולהנהיגה בדרך האמצעי. וכל עוד שלא הסרנו אותה כולה מאתנו. אי אפשר כלל להנהיגה בדרך הרצוי הממוצע.

(כח) וזה שאמרו חז"ל עתידים המתים להחיות במומם, ואח"כ מתרפאים. דהיינו כנ"ל, שמתחילה עומד לתחיה אותו הגוף, שהוא הרצון לקבל המופרז בלי מצרים כל שהם, דהיינו כמו שנתגדל תחת מרכבת העולמות הטומאה מטרם שזכו לטהרו במשהו ע"י תורה ומצות,

שזהו בכל מומו, ואז אנו מתחילים בעבודה חדשה, להכניס כל הרצון לקבל המופרז הזה בצורת השפעה כנ"ל, ואז הוא נרפא, כי עתה השיג גם השואת הצורה. ואמרו הטעם, שהוא, שלא יאמרו אחר הוא, פירוש, שלא יאמרו עליו, שהוא בצורה אחרת מהיותו במחשבת הבריאה, שהרי שם עומד זה הרצון לקבל המופרז מכון לקבלת כל הטוב שבמחשבת הבריאה, אלא שבינתיים ניתן אל הקליפות וניתן לטהרה, אבל סוף כל סוף אסור שיהיה גוף אחר, שאם יהיה בשיעור פחות משהו, הרי הוא כמו אחר לגמרי, ואינו ראוי כלל לכל הטוב שבמחשבת הבריאה, כמו שכבר מקבל שם מבחינת מצב הא'. והבן היטב

עץ החיים - פירוש הסולם על הזוהר, בהעלותך דף קמ"ח ע"ב.

עץ החיים שהוא ז"א, אחוז ממעלה למטה. ושמש הזה, שהוא ז"א, המאיר לכל, האור שלו מתחיל מראש, שהוא חב"ד, ומתפשט בגוף האילן שהוא ת"ת, בדרך ישר. ב' צדדים אחוזים בו אחד לצפון, ואחד לדרום, אחד ימין, שהוא חסד, ואחד הוא שמאל, שהוא גבורה. בשעה שהשמש מאיר מהגוף ההוא של האילן, כמו שלמדנו, הוא מתקיף לזרוע ימין תחילה שהוא חסד, ומאיר בתוקפו. ומתוקפו של הימין מאיר השמאל שהיא גבורה, ונכלל באורו.

(א) וידבר וגו' בהעלותך את הנרות וגו': ר' יהודה פתח, והוא כחתן יוצא מחופתו וגו'. אשרי חלקם של ישראל שהקב"ה רצה בהם, ונתן להם תורת אמת, עץ החיים, שבו יורש האדם חיים לעולם הזה וחיים לעולם הבא. שכל מי שמשתדל בתורה ואוחז בה יש לו חיים. וכל מי שעוזב דברי תורה, ונפרד מן התורה, הוא כאלו נפרד מן החיים, משום שהיא חיים וכל דבריה חיים. ז"ש כי חיים הם וגו'. וכתוב, רפאות תהי לשריק וגו'. (ב) ת"ח אילנא דחיי וכו': בוא וראה,

אביעה חידות מני קדם

חידון לפרשת "נבות היזרעאלי" (מלכים-א' פרקים כא-כב, נא)

מקבילה ל-בהעלותך

על פי חיבורו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל.

ד. במקום שִׁלְקוּ הַכִּלְבִּים את מה יִלְקוּ הַכִּלְבִּים את דַּמְךָ

ה. מה אמר ה' לאחזאב

"ואמר לאליהו" ודברת אלי

ו. מה עשיתי אחריך
הַגָּנִי מִבֵּיא רַעָה עֲלֶיךָ

א. לִיד הִיכְלוֹ שֶׁלִּי מִי

הִיָּה כֶרֶם לְנָבוֹת הַיִּזְרְעֵאלִי

ב. כִּי הוּא קָרֹב אֶצְלִי מִה

עָלַי כֵּן תִּגָּה לִי אֶת כֶּרֶמְךָ

ג. מִה בִּיקֵשׁ לַעֲשׂוֹת מִהַכֶּרֶם, אֲחִזָּאב
אִם נָבוֹת יַעֲבִיר אוֹתוֹ אֵלָי

לתגובות, הקדשות והערות: or.david.way@gmail.com

פתרונות לגליון הקודם אליהו, בעל, גשם, דממה דקה, התקדירו עבים ורוח מוקדש להצלחת: עדי בת שושנה נעמי, נאור מאיר בן אסתר ורעייתו, אוריאל בן אלישבע חפצי ורעייתו, ניצן בן אילנה, אריאלה אילת בת אילנה, בתיה בת עופרה, לרפואת חיים דב בן ציפורה, גבריאלי בן אלישבע חפצי. לזרע בר קיימא: יפית חיה בת יהודית, חיים חי בן אבלין יהודית. ולרפואת כלל חולי עמו ישראל. לקבלת העלון בדוא"ל נא לשלוח לכתובת: guy.zwerdling@gmail.com

שבת שלום